

12. Vlkerezst utáni utolsó vasárnap.

A szeretetszolgalat vasárnapja.

KEGYELEM ÉS BUZGÓSÁG.

2 Korinthus 8, 8

2 Korinthus 8, 1 - 24

Egyházunk törvényeinek ismerete nemcsak minden lelkesnek, de minden presbiternek és egyháztagnak kívánatos kötelessége és joga. E vasárnapon előljáróban Egyházi Törvényeinkből idézek: "A Krisztus főpapi szolgálatában való részvétel arra indítja és kötelezi az egyházat, hogy felelősséget hordozzon az emberért és a teremtetett világért. Ez a felelősség két kiáltásképpen való szolgálatot jelent: a/ a közbenjáró imádság szolgálatát, hogy az Ige parancsa szerint tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások minden emberért és minden feljebbvalóért /1 Tim, 2,1-2/; b/ a diakonia /szereket szolgálat/ végzését. Krisztus úgy volt jelen ebben a világban mint aki szolgál /Mk, 10,45/ és tanítványainak azt a parancsot adta, hogy az ő példáját kövessék: "amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképen cselekedjetek." /Jn,13,15/ 1. tc. 5.§.

Természetesen így cselekedni minden vasárnap és hétköznap köteleességünk. Ma mégis kiáltóképpen való hangsúlyt kap mindez, mert egyházunk rendjében ma szeretetszolgalati vasárnap van. Azaz, ma hangsúlyozottan eléink adatik, hogy a hitközösségen túl erősödünk a szeretetközösségben, és mélyülünk el a "szeretetszolgálat hálaadásai és örömmel való végzésében."

Gyakorlati útmutatás.

A felolvasott fejezet gyakorlati célt szolgál. Témája a jeruzsálemi gyülekezet számára folyó, e már Korinthusban is